

Arrest

nr. 159 010 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 14 juli 2014 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 augustus 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. VANDERMEEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De feiten die voorafgaan aan de bestreden beslissing worden als volgt opgelijst in de nota met opmerkingen:

*“Verzoekster diende op 12 februari 2013 te Marokko (Casablanca) een aanvraag in tot het bekomen van een visum – type D, in functie van haar echtgenoot de heer [A.A.].
Bij vonnis van 19 februari 2013 van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen werd het huwelijk tussen de heer [A.A.] en [A.D.B.] nietig verklaard omwille van een schijnhuwelijk.*

Op 29 juli 2013 en op 8 november 2013, werd de beslissingstermijn telkens verlengd met een periode van 3 maanden, dit gelet op het feit dat het onderzoek betreffende het verblijf van de echtgenoot van verzoekster nog steeds lopende was.

Verzoekster kwam het Schengengrondgebied binnen met een visum – type D, geldig voor 180 dagen. Bij arrest van 25 juni 2014 van het Hof van Beroep te Antwerpen werd het vonnis van 19 februari 2013 bevestigd.

Bij beslissing van 14 juli 2014 werd het verblijfsrecht van de heer [A.A.] ingetrokken. Hij werd tevens bevolen het grondgebied te verlaten, onder een bijlage 13.”

De in de aanhef van dit arrest vermelde beslissing vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

(...)

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

O de betrokkene of de persoon die vervoegd werd heeft valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf (artikel 11, §2, eerste lid, 4°).

De betrokkene heeft op basis van haar echtgenoot [A.A.] een tijdelijk verblijfsrecht gekregen in het Rijk, Op 12.02.2013 heeft de betrokkene een aanvraag visum gezinshereniging ingediend op basis van artikel 10§1,al1, 4° van de wet van 15.12.1980 om haar echtgenoot te komen vervoegen. Dit werd goedgekeurd op 04.02.2014 omdat haar echtgenoot op dat moment gevestigd was in België. Het recht op vestiging van haar echtgenoot [A.A.] werd ingetrokken bij beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken op 14.07.2014 omdat hij dit recht verkregen had door fraude. Immers had de echtgenoot van de betrokkene zijn vestiging verkregen door zijn eerste huwelijk op 12.08.2004 met de Belgische onderdane [A.D.B.]. Dit huwelijk werd op 25.06.2014 vernietigd door het Hof van beroep te Antwerpen (ref 2013/ARJ872) als zijnde een schijnhuwelijk.

Gezien betrokkenes echtgenoot zijn vestiging dus door fraude verkregen heeft, ni. door het aangaan van een schijnhuwelijk, en gezien zijn vestiging van doorslaggevend belang was voor het toekennen van het tijdelijk verblijfsrecht aan de betrokkene, dient betrokkenes verblijfsrecht te worden ingetrokken.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel, werpt verzoekster op, *“Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het redelijkheidsbeginsel, het recht op verdediging, de redelijke termijn, rechtzekerheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet)”.*

Verzoekster betoogt als volgt:

“Dat verzoekster wenst op te merken dat het huwelijk van haar echtgenoot ongeveer 3 jaar geduurd heeft, waarvan minstens één jaar in België;

Dat verzoekster haar echtgenoot nooit ten laste gevallen is van de Belgische Staat, dat hij al die jaren regelmatig gewerkt heeft;

Dat hij valt onder de uitzonderingen bepaald in de wet.

Dat verzoekster en haar echtgenoot zich nooit hebben kunnen verweren in de loop van de procedure tot intrekking van het verblijf;

Dat de wet zegt dat DVZ bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf van een derdelands familielid van een Unieburger rekening dient te houden met de duur van het verblijf van betrokkene in België, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België, en in de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong;

Dat de Raad van state verwijst naar de rechtspraak van het Hof van Justitie (HvJ; het HvJ arrest C-249/13 van 11 december 2014 zegt onder meer:

- het hoorrecht is een onderdeel van de rechten van verdediging die een algemeen beginsel zijn van het recht van de Europese Unie;*
- het hoorrecht is een garantie voor elkeen om zijn standpunt kenbaar te maken tijdens een administratieve procedure, en alvorens een beslissing ten aanzien van hem wordt genomen die zijn belangen op een ongunstige manier zou kunnen beïnvloeden;*
- het hoorrecht moet de bevoegde administratie in staat stellen met kennis van zaken een beslissing te nemen die afdoende gemotiveerd is zodat de betrokkene met positief gevolg zijn beroepsrecht kan uitoefenen;*

Rekeninghoudend met de finaliteit van het hoorrecht, heeft DVZ een actieve onderzoeksplicht:

-DVZ moet alle informatie verzamelen om met kennis van zaken een beslissing te nemen over het verblijfsrecht;

-Volgens de Raad van State moet de DVZ de vreemdeling expliciet uitnodigen om hem te horen, omdat het de enige manier is waarop de vreemdeling effectief zijn argumenten tegen een eventuele beëindiging van zijn verblijfsrecht kan doen gelden;

Dat verzoekster haar echtgenoot 11 jaar legaal in België verblijft en regelmatig tewerkgesteld is;”

2.2. De bestreden beslissing betreft enkel verzoekster, niet haar echtgenoot. Zij kan in onderhavig beroep dan ook niet dienstig opwerpen *“Dat verzoekster wenst op te merken dat het huwelijk van haar echtgenoot ongeveer 3 jaar geduurd heeft, waarvan minstens één jaar in België; Dat verzoekster haar echtgenoot nooit ten laste gevallen is van de Belgische Staat, dat hij al die jaren regelmatig gewerkt heeft; Dat hij valt onder de uitzonderingen bepaald in de wet (...);Dat verzoekster haar echtgenoot 11 jaar legaal in België verblijft en regelmatig tewerkgesteld is.”*

2.3. Verzoekster kan zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Immers betreft dit de beëindiging van het verblijf van familieleden van een EU-onderdaan, hoedanigheid die verzoekster niet heeft.

2.4. De Raad leest in het verzoekschrift geen uitleg aangaande de wijze waarop het beginsel van de redelijke termijn en het rechtzekerheidsbeginsel geschonden werden door de bestreden beslissing zodat deze onderdelen van het middel onontvankelijk zijn.

2.5. Verzoekster beroept zich op het hoorrecht in het kader van de rechten van verdediging. Er dient te dezen te worden geïndiceerd dat het vervullen van de hoorplicht maar zin heeft voor zover het horen voor de overheid informatie kan opleveren die haar behoedt voor een vals beeld van de feiten of die haar appreciatie van de feiten kan beïnvloeden, informatie kortom die de overheid van de overwogen, voor de betrokkene nadelige beslissing kan afhouden (RvS 21 juni 1999, nr. 81.126). Verzoekster maakt echter met haar zuiver theoretische beschouwingen en elementen die haar echtgenoot betreffen niet aannemelijk dat zij informatie kon verstrekken in de loop van de procedure tot intrekking van het verblijf die verweerder er kon van weerhouden de bestreden beslissing te treffen.

2.6. Verzoekster toont met haar betoog niet aan dat de verwerende partij bij het treffen van de bestreden beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld of op grond daarvan kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.7. In een tweede middel, werpt verzoekster op, “Schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).”

Verzoekster betoogt als volgt:

“Dat door het uitvaardigen van de kwestieuze beslissing er geen juist evenwicht geëerbiedigd werd tussen de belangen van verzoekster in het kader van de eerbied voor haar gezinsleven enerzijds en de belangen van de Belgische Staat in het kader van de bescherming van de openbare orde anderzijds;”

2.8. Met haar uiterst summier en bloot betoog toont verzoekster niet aan dat haar situatie valt onder de bescherming van artikel 8 EVRM, laat staan dat er sprake is van een schending van deze bepaling mocht dit zo zijn. De Raad merkt in dit verband nog op dat verzoekster niet eens de moeite neemt om uiteen te zetten welke haar belangen zijn.

Het tweede middel is onvoldoende uitgewerkt om ontvankelijk te zijn.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA